

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 85 ANUL XXI.

Sabiu, in 21 Octomvre (2 Nov.) 1873.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvaniei, pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri s'reine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscratiunile se platescu pentru int'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu 20 Octomvre.

Cestiunea bosniaca, dupa cum s'au indatinatu lumea a numi acum afacerea crestiniilor asupriti de turcii din Bosni'a inca nu e complanata, inca nu s'a alesu nimic'a din pretensiunile Romaniei si Serbiei de a fi admise si ele in comisiunea esmisa pentru curatirea Dunarei la portile de feru si fain'a despre intentiunat'a independintia a Romaniei iera 'si radica capulu. Ce este mai caracteristicu intre sgomotele aceste varie, este ca in legatura cu prochiatarea independintiei romane se aduce in combinatiune si concentrarea cea intardiata de trupe la Craiova, Bucuresti, Fureeni si lasi inse nu de vre-o 25—30 mii dupa cum ne spunea „Poporul“ din Bucuresti, ci, dicu foile din strainatate, de 60 de mii.

Fi-va sositu tempulu acestei independintie ori nu a sositu, in intielesu diplomaticu, acest'a nu o putem sci si nici nu ne arogamu a o sci, pentru ca nu stamu in legatura cu nici unulu dintre cabinetele europene, si conjecturile sunt cele mai nesigure base pentru de a pedice venitoriulu.

Ne punemu inse astfelu intrebarea si adeca dicemu, ca este starea tierii preste totu matura de a fi independenta? atunci respunsulu pote fi siguru si afirmativu. Afirmativu cu deosebire acum candu sunt sianse, ca sa ne folosimu de unu terminu usitatu francesu, de a se pute efeptu independintia pre calea unei inoiri pacifice, la care concentrarile de trupe potu servi numai ca influentiatoria decoratiune a sceneriei. Se dice adeca, ca Romania voiesce sa capitalizeze tributulu anuaru ce se da Portiei in unu capitalu de 30,000,000 franci si acesta unica legatura, carea obliga numai pre romani de a plati sa inceteze pentru totu-deun'a.

Ce voiesce tier'a ins'a-si in privint'a cestiunei acestei'a? Eata o intrebare a carei respunsu este mai greu decatu celu alu tuturoru intrebariilor. Dupa diuaristic'a din tierra, press'a carea se numesce liberale este contr'a. Pentru-ce? Pentru aceea caci tier'a inca nu aru fi gat'a pentru luptele eventuale, cari nu se potu eschide din ori-ce combinatiune? ori pentru aceea, caci constelatiunea politica aru fi nefavorabile si aru da de pedeci la puterile europene?

Nu, ci din simpla consideratiune ca Franci'a nu este astadi in stare de a pute concurge cu ajutorulu seu spre a contribui, celu putienu, deca nu a da ea independintia intr'ega romaniloru.

Deca este numai acestu unicu momentu ce se pote aduce de catre fiii patriei spre a fi contr'a independintiei Romaniei, apoi noi trebuie sa marturisimu, ca argumentulu este pre putienu.

Recunoscemu ca Franci'a a facutu in deceniile din urma ce-va pentru Romania inse noi amu dori ca romanii in judecarea celoru facute de aceea sa nu fia rapiti numai de simpathia de rasa; de alta parte sa nu astepte ca numai ce voru primi din manile allor'a, intre cari altii ori si cum suntu si francesii, sa li fia si folositoru, ci sa cauto a-si multiami mai bine totu-deun'a loru insisi ori-ce castigu politicu.

Deca nu va mai fi astadi in romanii din Romania atat'a incredere catu a fostu pre tempurile eroiloru de gloriosu nume, va fi dora atat'a catu a fostu pre tempulu introducerii regulamentulu organicu. Si deca este atat'a potu fi siguri romanii, ca o independintia acuisita de insasi tier'a va fi cu multu mai favorabile pentru dens'a decum a fostu regulamentulu organicu la 1830. Ce constelatiuni politice erau atunci? Unde era consciint'a de sine a statulu si natiunei in tempurile acele? — o distantia de seculi, dara nu de dieci de ani, si deca tierile acum intrunite in unu statu strigau candu li s'a oferitu regulamentulu organicu: Timeo dunaos..., astadi pote nu avéu o Romania dupa cum este. Unu deputatu dietalu ungurescu atragea pre la 1842 aten-

tiunea unguiloru asupr'a avantajiloru din constiutiunea ragulamentaria a tieriloru romane. Elu prevesti de pre atunci desvoltarea cea rapede a tieriloru si sosirea independintiei loru. Si dela cine a primitu romanii regulamentul organicu? Dela Rusi'a, carea umilise atunci pre suzeran'a Romaniei, pre Port'a, si-si pregratia drumulu catre St'a Sofia din Constantinopole.

Nu trebuie romanii din Romania dara sa caute in afara motivele, deca este tempulu seu nu alu independintiei romane, ci in sinulu seu, in puterea loru propria de a se moderá si a se feri de escese, cari sa dea ansa statelor limitrofe a se amesteca in afacerile loru interne si pre aceste din urma sa le tiona departe de sinele, fia tributari, fia independinti, caci numai purtarea acest'a le pote asigurá existintia.

Unu cuventu inca incatu privesce suzeranitatea portiei. Acest'a n'are decatu influentia impeditoria si apesatoria dopa cum s'a mai disu, dara de folositu, precum areta anii 1775 si 1812, candu perdura romanii Bucovin'a, si Besarabi'a nu folosesce nimic'a.

„National-Zeitung“ din Berlinu cu dat'a din 21 Octomvrie, informedia ca principele Fridericu de Hohenzollern, fratele celu mai micu alu I. S. domnitoriulu Romaniei, care este majoru si siefu de escadronu alu regimentulu I de dragoni de garda, a luat unu concediu de siése luni si s'a dusu la Bucuresti. Dupa cum se vorbesce, principele are intentiunea de a se ocupa acolo, intre altele, cu studiulu limbei tierii. Diuarulu „D. N.“ adange la acest'a, ca precum se scie, casatori'a Domnitoriulu Romaniei a remasu pana acum fara succesoru de seculu masculinu si in cercurile militare din Romania s'a reinnoitu din acestu motivu dorint'a deja esprimata, ca principele Fridericu se primesca comand'a unei armate de acolo, pentru ca cu modulu acest'a sa se deprinda cu afacerile tierii.

Incepemu reproducerea acestui articulu din „Lumin'a“ pentru ca sa veda cetitorii cum se desvolta acolo lucrurile acum inainte de alegerea de episcopu spre intregirea vacantulu scaunu episcopescu.

Ad rem.

Ni s'a pusu o cestiune de cea mai mare importantia: avemu sa ni alegemu unu pastoru sufletescu pentru dieces'a Aradului veduvita in decurendu.

Luata pentru sine cestiunea este cea mai clara.

N'avemu sa alegemu episcopu in sensulu comunu, profanu alu cuventulu: totu-deun'a votulu nostru trebuie sa fia manifestatiunea vointiei dumnediesci, vointia manifestata in sinodele ecumenice si cuprinsa in canonele santei biserici a resaritului, din care si noi facemu o mica parte intregitoria. Cuprindendu astfelu actulu de alegere, vomu fi in claru asupr'a cestiunei si nu vomu alege potrivit cu impressiunile ori aplecarile momentane, ci ne vomu indrepta dupa canonele santei nostre biserici, dupa legile organice, ce ne-amu formatu insi-ne, si dupa usulu observatu la coreligionarti nostri din orientu. Vomu alege dara pre acel'a, care, potrivit cu acele canone, acele legi si acelu usu, ni va paré mai multu chiamatu la pastorirea sufletesca si ocarmuirea bisericei.

Nu noi vomu chiama, ci vomu cercá pre acel'a, care ni va paré chiamatu dela Ddieu.

Acest'a este alegerea crestinesca.

Sa ni informamu cestiunea pre catu se pote de claru: avemu sa alegemu dintre noi pre acel'a, care, in urm'a positiunei, a capacitatiei si a calificatiunei sele, ni va paré a avéu mai multa vocatione pentru archiereire. N'avemu sa cercamu alta

calificatiune decatu cea canonica, pentru ca acel'a, pre care lu vomu alege, are sa fia inainte de tote archiereu. Intre cei de egala calificatiune vomu alege apoi pre celu superioru in capacitate; totu-deun'a inse calificatiunea canonica trebuie sa determineze; dealtmintrelea ne impotrivimu vointiei ddieesci cuprinsa in canone si devenimu sismatici.

Avemu canonele in mani; avemu usulu crestiniiloru din orientu in vedere: sa ne indreptanu dupa aceste, si nu vomu afla nici o greutate.

Cu tote aceste, privita in raportu cu firea omenesca, cestiunea este grea. Grea este, pentru ca omenii au sa alega, omeni, ce, prin orbia, afecte, ori interese adese-ori se lasa abatuti dela caile, ce li suntu desemnate. In alegerile facute de catre omeni forte adese-ori determinesca aplecarile personale, lips'a de judecata, afectele si interesele singuraticiloru. Este dara detorint'a fia-caruia dintre noi; ca, pre catu pote, sa arunce cea mai intensiva lumina asupr'a cailoru, pre care trebuie sa umblamu, pentru ca ele sa nu se perda din ochii credinciosiloru; sa dea taria iubirei crestinesci, pentru ca ea sa domnesca asupr'a celorlalte afecte, ce ne potu cuprinde; sa descepte consciint'a despre comunele nostre interese, pentru ca cele partuculare sa slabesca in injurirea loru asupr'a vointiei.

Alesulu are sa ne fia Episcopu, pastoriu supremu, ocarmuitoriu alu unei turme de 600000 suflete; sa nu alegemu cu usiurint'a, caci ne voru afurisi urmasii si pote ne vomu afurisi insine; uitandu tote slabiciunile, aplecarile personale si intentiile necrestinesci, sa ne indreptamu numai dupa poruncile ddieesci. Astfelu ne vomu implini detorint'a si apoi, urmedie ori-ce, sufletulu nostru va fi linisitu.

Ori-catu de adencu amu fi cuprinsi de sentirile religionarie; ori catu de tare amu crede in tari'a credintiei la poporul romanu: in momentulu alegerei ne cuprinde o frica motivata, si cunoscendu starile sociale, in care ne aflamu, ne tememu, ca ca vomu fi abatuti dela calea corecta. . . Si nu ne este ertatu, ca sa nu esprimamu ast'a temere, ca sa nu combatemu reulu, ce s'aru poté ivi, infati-sindu-lu in adeverat'a lui aretare.

Viét'a nostra, in alcatoirea sea de astadi, este astfelu, ca ori unde ne vomu afla, ne sentimu impinsi spre politica. Este organicu acestu reu, este urmatu din positi'a, ce ocupamu in tier'a, in carea ne aflamu: pentru ca elu este inse organicu, nu inceta de a fi reu.

Preotindenea preocupatiunile politice impedece desvoltarea. Nu fara temeiu ne potemu dara teme, cumca se voru afla omeni, cari cuprinsi de preocupatiunile loru politice, si asta-data se voru sentí impinsi spre politica si in alegere voru fi condusi mai multu de motivele dilnice ale intereselor politice decatu de acelea vecinice ale interesulu crestinescu; nu fara temeiu, ca se voru afla omeni, carii, in locu de calificatiune canonica, voru cerca calificatiune politica, omeni, ce in locu de pastoriu sufletescu, voru cercá sa alega unu omu de partiua.

Si nemesurate suntu relele, ce potu sa urmeze dintr'o asemenea alegere! — Amu mintitu crestinatatea; ne-amu mintitu pre noi insine; amu facutu unu actu profanu sub scutulu celoru mai sfinte asiediaminte.

Indata ce Episcopulu este privitu ca factoru politicu, elu inceta a mai fi persona bisericesca, devenindu unu omu profanu alu lucrarei dilnice; indata ce amu admisu politic'a in cele bisericesci, biserica inceta a fi o intrunire a credinciosiloru, perde independintia si superioritatea sea, devenindu unu asiediamentu numai subordinatu, unu mediu a pentru ajungerea scopuriloru politice.

Ori suntu si de acia, cari privescu biserica astfelu? se afla omeni, cari numai pentru ceea ce numescu ortodocsi, pentru ca se afla terenu de ac-

tivitate? — Santa!? — Atunci detoriția supre-
mei ocărmairi bisericesci este a oprî intrarea lor
în biserică, de ôre-ce biserică este numai a cre-
dinciosilor intrunire, o intrunire de cea mai su-
prema categoria, care nu are scopuri dilnice.

Sa ne coborîm înse la viața reală.

Admittendo, ca Episcopulu pôte cadé sub pri-
viri politice, amu admite desbinarea în biserică.
Unu Episcopu alesu din consideratiuni politice nu
pôte sa fia decătu alesulu unei partide anumite. Elu
nu este mai multu pastoriu alu întregii turme, ci
omu de partidă, pusu în luptă cu o parte din tur-
mă, ce i s'a datu spre pastorie. — Voimu ast'a?
— atunci mintim creștinătea! Episcopulu are o
missione speciale; elu este ocărmitoriu alu diecesei.
Numai pentru ast'a 'lu alegem.

Că Episcopu, fiindu elu totu-odata și omu,
nu-i potemu luă dreptulu de a luă parte în lucrarea
politica. În politica înse numai atunci este iertatu
sa-lu privim că Episcopu, cându elu reprezintă bi-
serică fatia de statu: în tôte celelalte raporturi elu
trebuie să privitu că omu. Cându noi înse anume
'lu alegem numai pentru ca elu este membru alu
unei partide anumite, atunci facem din Episcopu
aceea, ce omulu este într'ensulu.

(Va urmă.)

Din mai multe părți suntem provocati a dă
deslusiri asupra celor scrise de „Albin'a“ de une-
dile cându ne regală cu frumós'a însusire de a fi
isvoru de „secaturi“ și „miserabilități“ etc. etc. și adica
asupra celor ce pretinde acea fôia ca a scrisu
„P. Napló“ și „Hon“.

Déca amu fi în stare sa dăm deslusiri, amu
dă; publiculu înse de asta-data ne va iertă déca
vom fi mai rezervati.

Amu fostu siliti sa ni audim pré desu învinu-
irea, ca suntemu ômeni de partidă și ran'a acésta
inca nu e, séu abia e vindecata și asiá dându des-
lusiri, acele ni s'aru esplică falsu cum ni s'a es-
plicatu și alte.

Credem înse a satisface pré deplinu dorintei
tutororu facendu ceea ce eramu datori, dupa ce
„Albin'a“ nu ne da pace nici cându tacem, și
punendu sub ochii lectorilor ceea ce a scrisu „P. N.“
Deci védia celitorii și deslusiase ei însi, și judece
apoi déca „Albin'a“ a fostu în dreptu a ne face quasi
responsabili de ceea ce se scrie în diurnale straine.

Ce a scrisu Hon nu amu pututu află de ace-
ea reproducem numai ce a scrisu „P. Napló“:

„Nu va fi fără interesu de a încunoscintă pu-
bliculu despre referintiele metropoliei gr. or. din
Sabiu. Si acésta 'si are însemnătea sea poli-
tica. Credea și acceptă ori și care, ca tôte voru
progrésă pré calea pregătită și desemnata de ma-
rele barbatu Siagun'a și ca prin alegerea Archi-
episcopulu și Metropolitulu nu se va schimbă ni-
mic'a. Noi recunoscem vointi'a cea bună a lui
Ivacicoviciu, dara nu va fi superflu a sci și ur-
mătoarele:

Se scie, ca unii din cei mai fruntasi barbati ai
românilor din Ardélu au stralantatu lupt'a de partidă
de pré terenulu nationale și pré celu bisericescu.
Insusi Siagun'a și partid'a sea, carea stă pré tere-
nulu legalu, activistii, în a căroru frunte au statu
și stă avocatulu Borci'a, au luptatu fără folosu
contr'a pasivistilor ardeleni condusi de Macelariu
și consortii și contr'a pasivistilor ungureni con-
dusi de Babesiu, căror'a le place a se numi pré
sine partid'a nationale și (fatia cu statulu) oposi-
tională. Acestei partide susu numite i-a succesu
a află dupa retragerea P. Pope'a, pré urmatoriulu lui
Siagun'a în persón'a episcopulu dela Aradu pré
fiitoriulu Metropolitu. Acésta partidă speră de siguru,
ca sub noulu Metropolitu rapindu la sine cărm'a
biserică gr. or. voru încetati ideile lor și voru
repară nesuccesele lor politice de pâna acum prin
aceea, ca voru întrebuintă pré Metropolitulu be-
trânu, slabu și deobligatu loru că medilocu cores-
pondietoriu scopurilor lor. Indata dupa alegere
cerura reforma și organizare nouă a membrilor
consistoriali. Mai întâi trebuiau departati ômenii lui
Siagun'a din consistoriu și din alte statii mai cu
influintă, dupa aceea a regulă dupa voi'a lor tôte,
mai departe a nimici ordinațiunile și institutiunile
normate de Siagun'a, dara neplacut pasivistilor,
de a-i timbră (pre activisti) înainte poporulu
usioru credietoriu de liberali și politic'a lor de
stricaciósă și a întrebuintă natiunea româna spre
scopuri opozitionali. Mai cu séma doriă partid'a
lui Babesiu—Macelariu a smulge organulu moderatu
alu activistilor „Telegr. Rom.“ ultimulu lor me-

dilocu de aperiare, întemeiatu de Siagun'a, din manile
partidei, carea a remasu fidelu principielor acestui'a
asupra cărui (organu) acesti fanatici facura scan-
dalu și pentru ce?

Pentru ca Siagun'a prevediendu multe rele
dupa mórtea sea, a datu întrég'a sea avere, precum
și tipografi'a întemeiată de densulu și impreuna cu
acést'a și fôia susu numita, că uniculu medilocu
pentru desceptarea intelectuale și politica, unei co-
missioni compuse prin testamentu din cei mai în-
crediatu barbati și a scos'o din cerculu de activitate
alu consistoriulu care în impregiurările cele noue
usioru se pôte schimbă. Partid'a pasivistilor a
cugetatu și cugeta inca și acum la atacarea testa-
mentulu.

Precum amu amintitu, ei credeau ca-si voru
realisă scopulu, déca voru departă pré ômenii lui
Siagun'a din oficiurile și statiiile lor: ei au în-
ceputu acést'a cu oficialii platiti din fondulu țierei,
cu secretariulu archiepiscopescu, care e pré lângă
persón'a capulu biserică celu mai necesariu,
celu mai de aprôpe și mai de influintă in-
dividu. Scopulu principalu au fostu, că Me-
ropolitulu celu nou, necunoscutu cu referintiele
de aici sa nu fia impresuratu de ômenii lui Siagun'a,
pentru că fractiunea pasivistilor sigura se îndrepte
și conducea pré capulu biserică. Într'o diminiția
secretariulu, care fu alesu definitivu pré tempulu
cându traiă Siagun'a pré cale legale și prin co-
nsistoriu a primitu prin presidiu o harthia dispensa-
tória, prin carea i se demanda, că sa predee can-
celari'a archiepiscopéscă dlui Elia Macelariu, pré cându
pre sub mâna s'a denumitu pré asemenea cale unu
secretariu nou (professorele Lengeru din Brasiovu).
Harthia prin carea se radica secretariulu din postu
s'a fauritu în cancelari'a institutulu de creditu fundatu
de Macelariu. Ceea ce amu presimtitu s'a și întemplatu
și ne-a neliniscitu cu atâtu mai tare, cu câtu de o parte
lovesce în statutulu biserică gr. or. sanctionatu de
regele, dupa care oficialii biserică numai în urm'a
unei pedepse normate prin lege se potu radica
din oficiulu lor și pré secretariulu consistoriulu
numai acést'a 'lu pôte alege în adunarea sea plena-
ria, de alta parte nu de multu a facutu noulu Ar-
chiepiscopu unu pasiu ingrigitoriu contr'a vicariulu
denumitu de Siagun'a definitivu și pré viétia, facen-
du-i cunoscutu, ca și densulu 'lu primesce de vi-
cariulu seu, că și cându asiá usioru l'aru poté
departă din cerculu seu. Dupa ce membrii consis-
toriulu nu au potutu acceptă, că sa-si retraga sim-
plu dispensatiunea facuta contr'a secretariulu fatia
de fractiunea partidei, decisera toti acei membri ai
consistoriulu, cari au remasu fideli legeri și prin-
cipielor lui Siagun'a și cari facu inca majoritatea
consistoriulu, că sa se prezenteze în corpore în 10
Octobre înainte Archiepiscopulu. Chiarificatu asu-
pra lucrulu prin acésta reprezentatiune densulu re-
cunoscu ratacirea causata prin Macelariu și consortii
și-si retrase pasii sei.

E de mare însemnătea acésta prezentare a
acelor consistorialisti, pentru ca de o parte s'a con-
vinsu Archiepiscopulu Ivacicoviciu despre lealitatea
acestor barbati, cari au fostu resoluti a aperi legea,
de alta parte, pentru ca și acesti barbati cu-
noscuta vointi'a cea bună a capulu biserică, deter-
minandu-se a-lu padî de aci înainte de influinta
illegale și perniciosă. Si cu acést'a increderea reci-
proca s'a restabilitu.

Déca Archiepiscopulu Ivacicoviciu va conservă
și mai departe acésta convictiune atunci nu avemu
caus'a de a ne îndoi, ca va îndepartă influinti'a unei
partide rabiate și va scapă biberic'a gr. or. de acelu
pericul, în care vrea se o împinga acésta partidă.
Sperăm și dorim acést'a spre onôrea ei, spre bi-
nele confratilor nostri români și spre salutea statulu.

Din Ungari'a ne vine dela o persónă pré-
stimabila articolulu intitulatu „Dlu Babesiu“ de mai
la vale spre publicare, recercându-ne la acést'a în
comitiva prin următoarele cuvinte: Ve tramitu aici o
bucatică din istori'a tempulu, în care traimu, ro-
gându-ve ca sa binevoiti a o pu-
blică în fôia ce redactati.“

Eata articolulu:

Domnulu Babesiu.

Ei, bine! sa nu ne cuprinda mirare, déca în
vremile nôtre unu articolu intitulatu: „Dlu Ba-
besiu“ nu va suprinde pré nime. Cându ap'a este
tulbure, noroiulu se radica la suprafatia: în epo-
cele de transitiune, precum este aceea, în care ne
aflăm noi, fiindu viétia incurcatură, și ômeni, pre-
cum este dlu Babesiu, potu sa ajunga la o anumita

însemnătea, încâtu sa merite a fi tratati într'unu
articulu specialu. Cu deosebire dlu Babesiu merita
unu asemenea gradu de atentiune, de ôre-ce și in-
susi pare a avé despre sine o parere pré câtu se
pôte de magistória.

Unu feliu de papa romanesu este acestu omu
micu la statura, înse mare la faptura. De-si elu
combate în tôte tonurile permise și nepermise dog-
m'a infalibilității papei dela Rom'a, cu a sea infa-
libilitate se impaca . . . Si de mii de ori ne-a con-
vinsu déjà, cumca elu unulu nesmintitu este infa-
libilu. Este numai lipsa de pricepere și bunavo-
intia din partea românilor, ca ei nu se léga la
ochi, că astfelu se pôte urmă invetiaturilor infa-
libile câtu de orbisio.

Mai multu decătu unu papa, — dlu Babesiu
este unu alu dole Moise, este, sit venia verbo,
unu alu dole Mesia. — Atâtu de înaltu stă elu
asupra celorlalti ômeni comuni, încâtu nime nu
pôte sa-lu pricepa, ori, pricependu-lu, sa afle par-
tea cea bună în trensulu. Elu este unu martiru,
martiru alu iubirei de adeveru, unu martiru alu mo-
ralității, martiru alu luptei pentru binele natiunei
române. (?) — Unu Gambetta cu doi ochi este
acestu fenomenu minunatu. Adeca unu Gambetta
și inca unu Gambetta: doi Gambetti într'o singura
aretare.

Fiindu tôte aceste, dlu Babesiu, republicanulu,
nationalistulu, democratulu, revolutunariulu, apri-
gulu loptatoriu pentru libertatea absoluta și egală
îndreptătie a ômenilor, dlu Babesiu precum 'lu
cunoscem din „Albin'a“, este în dreptu, că sa pre-
tinda supunere neconditionata dela ori-care omu
onestu. Nesmintitu! nu pôte fi bine, nu onestu,
nu moralu, nu umanu, nu nationalu, ce dlu Babesiu
nu voiesce. Pentru ca dlu Babesiu este elu insusi,
prototipulu infalibilității, Moise modernu, Messi'a pro-
fanu, Gambetta cu doi ochi.

Si de ôre-ce este, ce este, pôte, ce pôte, si
nu fără dreptu, dlu Babesiu cêrca sa nimicéscă pré
toti acei'a, cari nu conlucra spre realisarea subli-
melor sele planuri. „Misiei, calăi, venditori, unelte
ôrbe, mameluci, ômeni fără morala, fără Ddieu, fără
sufletu, telhari, vipere și hidre infernale suntu toti
acei'a, care cutédia numai a cugetă, cându odata
divinulu oraculu s'a pronunțiatu prin graiulu dlui
Babesiu. Căci astfelu cere interesulu natiunei, a
natiunei, pré care dlu Babesiu este chiamatu dela
fire a o reprezentă.

A combatutu dlu Babesiu pré toti și pré toti
ii combate adi. Nu este unu singuru omu, care,
ajungendu la ôresi-care popularitate, sa nu fi fostu
tratatu în „Albin'a“ într'unu modu mai multu decătu
aspru. Incependu dela Metropolitulu Andreiu, pâna
la Besanu Iános nici unulu nu a avutu scapare. Si
adi, urmasiulu domnu alu marelui Archiereu, înaltu
Présântitulu parinte Metropolitu Procopiu, de ase-
menea pare a cadé sub ataculu dlui Babesiu. Pentru
ca nu a cerutu porunci dela geniulu natiunei, ci a
cutediatu se urmedie căi luminate de cunoscut'a sea
intielepciune și iubire parintiéscă.

Destulu!
Déca dlu Babesiu crede, ca fa-
cendu astfelu face bine, atunci
elu este unu visionariu demnu de com-
patimire; déca elu înse nu crede
ca face bine precum face, și totusi
face, atunci elu este unu siarla-
tanu politicu, pré care trebuie sa-lu
facem imposibilu.

Aléga dlu Babesiu, déca crede ori ba!
Noi nu, d-sea scie, ce crede și ce nu crede!

Esprimându trist'a multamita dlui autoru pen-
tru ca a avutu curagiulu a pasi cu dibaciulu seu
condéiu contr'a unui reu care ia din di ia di dimen-
siuni totu mai mari, 'lu rogăm totu odata că si în alte
afaceri nationale politice sa ne spriginéscă cu con-
cursulu seu. Nici odata, că acum nu are lipsa po-
porulu nostru românu de tôte poterile sele cele bune
și sanătose, prin care sa se scape de incurcatur'a
și turburél'a ce innoroiesce tôte afacerile nôtre.

Procesulu lui Bazaine.

Sciri ultime.

Versailles 20 Octomvre. Siedinti'a se deschide
la 12 ôre și jumatate.

Maresialulu Leboeuf e chiamatu.

Presiedintele previne pré marturi ca ii va în-
trebă dupa sectiunile aretate în interogatorulu ma-
resialulu Bazaine.

Maresialulu Leboeuf crede ca respunderea ma-

resialului Bazaine că comandantului superioru începe numai la 12 Augustu.

Maresialulu Leboeuf starnescce asupra faptului ca maresialulu Bazaine era numai comandant sub-ordinat până la 12 Augustu s'era.

Respondindu la o întrebare a aperiatorului, maresialulu Leboeuf dice ca Bazaine n'a aretat nici cea mai mica nemulțimire de a fi mai întâu comandant subordonat.

Maresialulu Leboeuf adauge, ca Bazaine n'a facutu nici o cerere spre a dobândi comand' a superioră.

D. Lebrun, întâulu aide-majoru generalu, raportă ca imperatulu otarise o miscare de retragere spre Verdun; elu dice ca cele întâu mesuri pregătitoare fura nesuficiente, de unde vine intaridrea fatala care aduse batalia dela Borny.

Intrebările aperiarei facu se resulte ca blamulu despre nesuficientia citata a mesurilor nu pôte fi imputa maresialului Bazaine, căci acest' a început a exercită comand' a sea numai la 13 Augustu.

Depesi' a diplomatica, pre care maresialulu Bazaine a comunicat' o tribunalului in siedint' a de 14 Octomvrie aprôpe de terminarea siedintei, are urmatorea cuprindere testuala: „Constantinopole 10 Augustu, 4 ore s'era.“ Din sorginte siguru aflu, ca o depesia din Mainz sosita aici cătra ministrulu diplomatiu prusescu la 8 curentu s'era cuprinde urmatoriulu anuntiu: „Dăca in batalia mare ce are acom sa aiba locu, se va declară victori' a inca odata pentru noi, vomu urmar' inimiculu până la Chalons, căci scopulu nostru nu este, se insintămu până la Paris.“ Fiindu ca acestu comunicatu s'a facutu in realitate contelul Kayserling, este datori' a mea, a ve face d-vôstre cunoscutu cuprinsulu ei, lasându că d-vôstra se o judecati.

Astfelu suna acăsta depesia. Numele subsemnatorului ei nu se face cunoscutu. Se presupune inse sa fia viconte dela Guéronniere, care, este sciutu, ca era in momentul erupției resbelului ambasadoru la Constantinopole, si care dupa 4 Septemvrie 1870 se întorse in Franci' a.

Maresialulu Bazaine adauge, dupa cetirea depesiei: Acestu comunicatu mi s'a facutu de o persoana a cărei' a nume suntu silitu sa nu-'a spunu, inse eu predau not' a dlu presiedinte. Imperatorele mi-a dat' o, dicendu-mi: „Trebuie a se tiené socotela de acăsta nota, si a se evita ori-ce nesuccesu, care aru poté pune, in periculu contragerea trupeloru in Chalons.“ Era de interesu diplomaticu, a nu ne precipitá in periculu intr'unu modu usioru, fiindu ca erau două poteri care fâra de a promite ajutoriu, asceptau evenimentele, spre a se pronunția.

Astfelu este redactatu raportulu stenograficu asupra acestui incidentu. Elu merita a fi mentionatu căci Bazaine voiese pre acăsta depesia sa-si bazeze aperiarea sea.

Publiculu era destulu de numerosu la acăsta siedint' a; chiaru locurile rezervate erau cuprinse. La 1 ora 5 minute se deschide siedint' a. Dupa ce fu introdusu maresialulu, se chiama marturii presenti, si presiedintele anuncia parchetului si aperiarei, ca potu usá de documentele ce se afla in două ladi, aduse tribunalului de resbelu.

La finea siedintei de ieri incepuse presiedintele sa intrebe pre maresialulu asupra depesiei din 22 Augustu, prin care imperatorele ii facea cunoscutu „ca elu a primitu depesi' a maresialului in Rheims, ca avansase in directiunea dela Montmedy, si ca va stá la 24 la Aisne, spre a operá dupa circumstantii, si a-'i veni in ajutoriu.“ Acăsta depesia trebuie sa fi sositu la 23 in Metz dupa cum spunu marturii. Maresialulu nega inse sa-i fi venit in acea di o asemenea insciintiare, cea întâu depesia, care ii anuncia acăsta, a primit' o la 30 Augustu. Presiedintele intréba pre maresialulu, cum se intempla, ca elu n'a facutu nimicu, spre a restabili comunicatiunile, si pentru ce n'a intrebuintiatu cavaleri' a sea. Maresialulu raspunde, ca a crediutu un' a că acăsta fâra utilitate. Intrebatu fiindu relativu la drumulu de feru, pre care germanii l'a construitu inspre Pont-à-Mouson, raspunde, ca n'a intreruptu aceste lucrări, căci si acăsta aru fi fostu utilitate; spre a impedecá construirea, aru fi trebuitu se ocupe liniile, ceea ce era imposibilu.

Presiedintele dispune cetirea ordinului de plecare a maresialului pentru diu' a de 26 Augustu, (in acăsta di voia maresialulu sa cerce, a strabate marsiulu cu armat' a sea), si intréba pre maresialulu, in ce modu voia elu sa opereze, maresialulu dá asupra acestui punctu explicatiuni mai detaiate. Elu

sustieno mai întâu, ca armat' a sea nu se componea din 130,000 combatanti, ci din 90,000—100,000.

Presi. Principele Fredericu Carolu avé 200,000 ómeni cu 630 tunuri. Cea mai mare parte a trupeloru sele se aflá pre malulu stângu. Calea, pre voiati se o urmati era inchisa numai de unu cordonu subire de trupe. Pre acolo era usioru a se strabate. Cum era planulu d-vôstre?

Bazaine. Eu voiamu se avansedio până la St. Barbe si de acolo la Thionville.

Asupra întrebărei, pentru ce n'a intrebuintiatu tóte podurile, nu da nici o lamurire suficienta. Ca totu materialulu de construitu poduri s'a lasatu in Metz, dice ca nu s'a facutu dupa ordinele sele. Elu nega ca dejá de diminiția aru fi spusu mai multoru oficieri, ca nu va plecá. Gard' a imperiala a lasat' o pre malulu stângu, fiindu ca voia se avanseze pre ambele párti ale Moselei. Nu era precisu cunoscutu, unde se afla armat' a principala a inimicului. Marsiulu a începutu la 26, inse fu opritu din caus' a plóiei puternice.

Presiedintele pune lui Bazaine întrebări relative la consiliulu de resbelu, care avú locu la 26 diminiția si in care se decise, a nu incepe inca plecarea din Metz, maresialulu n'a participatu la parerea generalului Confinières, ca fortareti' a nu se pôte sustiené in contr' a germaniloru. Plecarea inse nu era inca urgenta.

Presiedintele. Dăca aveati convictionea ca armat' a trebuie sa remana inaintea Metzului, pentru ce nu spuneati acăsta imperatorului? Bazaine. Remanerea mi-o propusesemu numai in casu de necesitate.

Pres. Dăca acăsta idea a prinsu la d-ta radecini, atunci trebuia-i se o comuneci imperatorului. — Bazaine. Imperatorele scia, ca dăca nu voiu strabate, voiu fi silitu sa remanu in lagerulu fortificatu cu sianturi.

Pres. Nu credea-i, ca imperatorele te astépta? — Bazaine. Nu! nimicu' a determinatu nu s'a facutu.

Pres. Cum atunci se explica mesurile pre care le luase imperatorele pentru Verdun? La întrebarea presiedintelui, pentru ce n'a tienutu mai inainte unu consiliu de resbelu, declara Bazaine, ca n'a crediutu acăsta necesariu. Consiliulu de resbelu n'a fostu de densulu convocatu, ci a avutu locu din intemplare.

Presi. De ce nu ai vorbitu in consiliulu de resbelu despre Mac-Mahon? Pentru ce nu ai pusu hipotes' a, ca pôte elu se afla pre drumu spre Metz? — Bazaine. Nu sciamu acăsta.

Presi. Cu tóte acăstea maresialulu Mac-Mahon si reorganizá armat' a in Chalons, era deci usioru de presupusu ca alergá in ajutoriu Metzului. — Bazaine. Acăsta mi era atunci necunoscutu. In cele din urma, consiliulu de resbelu nu era oficialu. Dăca m'amu servitu de protocolulu pre care generalulu Boyer l'a redigiatu asupra-i amu facutu spre a luminá opiniunea publica, care a fostu amagita. Dăca amu fi avutu depesi' a din 27, imediatu amu fi plecatu.

Presiedintele ordona cetirea acestei depesie. Ea cuprindea: „Ducrot comandéza unu corpu alu lui Mac-Mahon, elu trebuie astadi se fia in Stenay, in partea stânga a armatei, iera generalulu Douay din partea drepta a Meusei. Fii gat' a la ce întâu impuscatura de tonu.“ — Bazaine da aici explicatiuni mai detaliate, care inse nu suntu de vre-unu interesu deosebitu. Intrebatu de presiedinte, cum s'a intemplat, ca s'au risipitu victualiile, riposta, ca n'au sciutu nimicu de aceste. Presiedintele se referá din nou la depesi' a din 23 pre care Bazaine sustiene a o fi primitu tocmai la 30; maresialulu confirmá inca odata, ca n'au primit' o. Elu au comunicatu generaliloru acăsta depesia la 31, cându deja trupele erau gat' a de plecare.

(Va urmá.)

De pre valea Borgoului, 14 Octomvrie 1873.

Motto: „Tempora mutantur, et nos mutamur in illis.“ — Ovidiu.

Dle redactoru! Că unulu căroi' a mi jace la anima prosperarea aceluor fii si acelei ginte din alu cărei' a sinu sum nascutu si eu, nu potu a nu ve comunicá ce-va din provinci' a mea natala, din care sa-si póta face ori si cine unu prospectu, respective o icóna viua a circumstantieloru poporului nostru de pre aici. Nu voiu inse a face o descriere lunga, ci me voiu margini numai la ceea pro si contr' a prosperărei si anome:

Locuitorii români din acestu teritoriu, cu vre-o două decenie mai inainte, erau liberi si indepen-

denti, pre mostele si vetrile loru ereditate dela mosi si stramosi, erau nealgamisati cu cei despre cari istori' a ne spune ca odata rataceau cautandu pamentulu promissionei.

Astadi inse abstragendu dela ceea ce posedu dela natura, adăca: o clima sanatósa, munti investiti cu codrii seculari, din care ici colea sierpuescu unde unu pareu cristalinu; astadi dicu se despóia se tundu cá oile, de totu ce este mai scumpu mai necesariu. Si cine suntu óre acei tonsori? Este ignorant' a in care órbeca bietulu poporu, este lips' a de conducatori si investitori apti cari sa-lu scie abate dela totu ce-i este defavorabilu moralu materialminte; mai departe blastemula lui „Ceres“ in potienulu lui agru. Sa lasámu inse pre „Ceres“ in pace, cá sa nu ne blasteme si mai tare, . . . si sa remanemu pre lângă celelalte. Ignorant' a? are de contrariu sciint' a. Agentii sciintiei suntu cei pre care Minerv' a i-a primitu sub scutul seu, de cari pre la noi, cá se aflí trebuie sa umbli cu lamp' a lui Diogene. Pardonu! Eramu sa esagerazu. Avemu si de acăsti' a, căci la din contra a-si fi silitu a caracterisá pre bietulu poporu de selvaticu; avemu dara si acăsti' a orbiti de spiritulu egoismului comoditáiei si alu discordiei, si ce aru putea face nu voiescu a face. Printre cei dela s. altariu ce vede omulu? o letargia. — Nu audi cu anulu o cuventare prin care sa combata vitiurile, se combata intunereculu. Poporulu se aduna in sântele case putemu dice numai cá la nise formalitáti mecanice. Ce se mai dicu de referintiele lui private.

Te dóre anim' a cându vedi ca colea lângă stat' a tierei unu bietu crestinu ce posedea o bucata mostóra si o cascóra ce-lu aperiá de tempestáti; acum este lipsitu de ea, este espusu furieloru lui Saturnu.

Si cine óre au fostu cans' a la acăsta? Unu fiau alu lui Israelu care pentru putiene parale si putienu alcoolulu l'u lasa pre bietulu de plange in pumni. Se mangae inse sermanulu căci mai ere socii, sciindu ca: „Solamen miseris est socios habuisse malorum.“ Te dóre anim' a cându vedi ca acei fii ai lui Israelu crescu si se inmultiescu cá buretii dupa plóia, te dóre anim' a cându vedi ca pre lângă acăstea plage, mai vinu si unele naturale etc.

Si óre până cându totu astfelu, până cându se totu suferimu?! Pána atunci, până cându o generatiune noua de inteligintia, mai cu zelu mai cu abnegatiune va miscalá tóte pietrile pentru o schimbare totale a stadiului presentu. La ceea ce ne suride o sperantia dulce, cându vedemu ca aici in centrulu preturei Borgoului ni se infintieza o scóla capitala normale confessinnale gr. or.; cându vedemu ca nou denumitul diriginte si investitoriu la acăsta scóla I. O. ea acompianatu de dlu jude procesuale alu Borgoului N. Rusu, — barbati amici si progresului, — purcedu personalminte in fia-care comuna, si dupa ce dau o instructiune buna poporului le desfasiura folósele ce aduce scóla si investimentulu, lips' a cea mare pentru meseriasii, si inbarbatarea de a imbratisá o profesiune seu alta; purcedu la alegerea unui contingentu de prunci, capaci materialu- si spiritualminte pentru a frecuentá susu numit' a scóla. Repetu, ne mangae sperant' a, cându vedemu ca frecuentéza acăsta scóla, abiá inca din trei clase, unu contingentu de 120 prunci. Dee ceriulu cá acăsta sa fia cu tempulu totu atáti lucreri ai poporului, totu atáti stalpi ai edificului nationalu! Concludu deci din celea premise cá dăca avemu rele, ne suridu si bune. Dee ceriulu inse cá nu numai sa ne suridu, ci sa le si avemu in fapta; in fine dee ceriulu o directiune mai buna cugeteloru si intentiuniloru, celoru chemati de a jertsi pentru prosperarea poporului nostru, si atunci de securu ca cu tempulu ne vomu schimbá si noi.

Una amica alu progresului.

Sibotu in 14 Octomvrie 1873.

(Investitoriu seu notariu?) Domnule redactoru! Suntu triste lucruri cele ce se petrecu in comun' a noastră dela mórtea preotului nostru Avramu Viorela. Poternicii dilei, cari jóca adi rolulu principalu in viét' a comunale, domnii Vioresei prin continue agitatiuni tindu a concentra in famili' a loru cea pretensiva tóte deregatoriile satului atáti cele bisericesci cátu si cele laice, pentru cá asiá sa póta mai bine ferici pre multu cercatulu nostru poporu. D-loru in lupt' a cea mare pentru acestu interesu exclusivu personalu si per-

dura dela prim'a dictatura, cându erau Sibotenii amicii cei mai fericiți in lume, pentru ca remasera in urma despoiatii de bunulu lor alodialu, 'si perdura, dicitu numerulu suficiente de individi calificati pentru tote deregatoriile comunale si acum recurgu la ultimulu medicu favorabilu intreprinderiloru de solulu acest'a adeca la culpabilulu medicu, de a impreuna in unic'a persoana ce au mai ramasu din luptele cele grele disponibile pentru atari acumulari de deregatorii, la gimnasistulu si teologulu absolutu N. Viorelu, carele nesciindu ce sa aleaga din atatea posturi — bisericesci si laice — au aflatu de bine a se angagia la tote avendu acum notariatulu provisoriu. Acesta tendintia de acumulare s'a manifestatu chiaru si precisu in sinodulu parochialu tinentu in 8 Octobru in caus'a alegerei de invetiatoriu pre anulu scolasticu incepatoriu, cându domni Vioresci impreuna cu elicasii dloru provocara unu sgomotu ne mai pomenitu in biserica nostra, cându se propuse din partea contraria altu individuu din comun'a nostra de invetiatoriu motivandu-se acesta propunere prin aceea, ca nimene nu pote imbraca doue posturi, respective dupa dis'a evangheliei nimeni nu pote servi la doi domni. Domni Vioresci se semtira adencu vatemati cându opositiunea pretinse, ca sa nu se faca abusu cu invetiatoriatulu adeca sa nu se puna de invetiatoriu dlu Nicolau Viorelu, care e notariu provisoriu in fapta si notariu definitivu in spe, ci sa se aleaga altulu, deca acest'a nu voiesce a abdice de notariatu. Aici observamu, ca sibotenii bucurosu 'lu alegu si acum ca si in anulu trecut pentru calificatiunea sea deplina, dara s'a tinentu sema de chieamarea cea grea a unui invetiatoriu, care totu in acela-si tempu nu pote pre langa invetiamentu sa serveasca comunei si ca notariu, pentru ca instructiunea in casulu acest'a aru suferi forte tare. Abstragendu acum dela impregiurarea, ca notariatulu comunei nostre e impreunatu cu multe afaceri care ocupa totu tempulu oficialulu respectivu, aceste doue oficie — invetiatoriatulu si notariatulu — de sine nu se potu concrede unui singuru individuu, pentru ca nu numai ca suntu eterogene dara nu se potu conduce de unulu singuru pentru ca colidaza tempulu si se cere si o putere si activitate fara margini pentru a pute suportá doue sarcini mari. Natur'a lucrului ereta destulu de chiaru acesta imposibilitate, dara deca vomu aplica si legea bisericesca, atunci acesta acumulare devine absolutu imposibila si neadmissibila chiaru si in casulu favoritoriu cându tempulu si ocupatiunea in ambe aceste posturi aru concede o impreunare, dara ce le pasa d-loru Vioresci de legi — d-loru au o lege mai mare, si aceea e: interesulu personalu, care ca unu firu rosu s'a vedutu in tote actiunile densiloru de cându amu avutu nenorocirea de a fi stapaniti de acesti omeni ambitiosi. Nu s'au multimitu d-loru cu protestulu datu din partea acelor'a, cari voiau a incungiura acesta calamitate, ci se pusera cu istetiulu secretariu de familia, care le sioptesce la spate ca ce au se faca si cerura recunoscerea dreptului, de a li se face destulu dela maritul consistoriu. Dloru adeca se legana in sperantia vana, ca consistoriulu va fi mai justu cu pretensiunea dloru séu i se va face mila de dloru, cari adi se paru ca mergu cu pasi rapedi spre cadere din tote diregatoriile satului — dreptu recompensatiune pentru nescinti'a contraria de a le aduce pre tote la sine. Noi nu potemu intielege, ca de ce se semtiescu acesti omeni neimpacabili asiá adencu raniti, cându li se aduce aminte, ca legile trebuie respectate si ca si densii suntu detori cu ascultare fatia de aceste legi, ca si ori care altu individuu din sinulu bisericeii nostre. In locu de a se intruni cu toti pentru a zidi o scola amesuratu recerintieloru presentului, densii paralisaza ori ce actiune in directiunea acest'a prin scopurile loru personali si asiá nu potemu ajunge la implinirea dorintiei comune de a ave o scola bine prevediuta cu tote cele necesarie.

(Va urmá)

Varietati.

Escelenti'a Sea Présantitulu P. Metropolitu si Archiepiscopu Procopiu Ivacoovicu a sántitu in 27 Octomvrie stégulu bataliunei 12 de honvedu.

Regele Saxoniei a muritu in etate de 72 ani.

Principele Fredericu de Hohenzolern, majoru in cavaleria de garda, in Prussia, frate mai june alu domnitorulu Romaniei Carolu, a venitu cu concediu de siése luni in Romania. „D. N.“ conjecturédia in privint'a acestui'a ca are sa remana in Romania, sa invetie limb'a romana si pentru ca sa se aclimatizeze cu tier'a si obiceiurile va lua aci comand'a unui corpu. La casu cându domnitorulu aru remane fara eredi de parte barbatésca, fratele seu Fredericu sa-i fia succesoru. —

In Brestovaoz, o comuna desmilitarisata, au denegatu recruti depunerea juramentulu cá honvedu sub conventu ca ei nu voiescu a servi ungoriloru. Dupa ce li s'au explicatu inse ca ei voru servi aceluasi monarchu, carui au servitu parintii loru s'au induplecatu si au juratu.

Magy. Polgar din Clusiu incheia unu articulu de fondu despre Romania diceudu: „In resaritu preste scurtu tempu séu va resuna ceriulu de tunetu séu 'lu va cuprinde unu curcubeu frumosu.“

Din impregiurarea ca la Bucuresci, Craiova, Iassi si Galati suntu concentrate vre-o siése dieci mii trupe romane, mai departe din impregiurarea ca toti oficerii ce se aflau in strainatate suntu invitati a se presentá pre diu'a de ieri la trupele lor, press'a straina conchide, ca unu conflictu intre romani si Porta numai este departe. „Deutsche Nachrichten“, cari cate odata suntu si oficiose spunu ca Porta a rugatu pre Italia si Angli'a a intreveni deca s'aru nasce vre-unu conflictu intre dens'a si Romania.

Nr. cons. plen. 53.

Multiamita publica.

Fiindu Escelenti'a Sea in Domnulu reposatu Archieppu si Metropolitu Andreiu Bar. de Siagnina asiguratu la societatea Asecuratiuni generali din Triest pentru casulu mortiei cu sum'a de 100,000 fl. v. a. in folosulu archiepiscopiei nostre ardelene si metropoliei romane gr. orientale din Ungaria si Transilvania, — acesta societate indata dupa incetarea din vietia a fericitulu fundatore si dupa implinirea celorlora prescise de statutele societatiei din partea consistoriulu archidiececanu, cu cea mai mare promptitudine a esolvit sum'a asigurata de 100,000 fl. v. a. consistoriulu archidiececanu, ca esecutorelui legale alu testamentulu fericitulu Archieppu si Metropolitu, — pentru care promptitudine consistoriulu archidiececanu se simte placutu indemnatu a esprima disei asociatii „Asicuratiuni generali din Triestu“ dreptu recunoscintia multiamita publica.

Sabiit, din siedinti'a plenaria a consistoriulu archidiececanu greco-orientalu tinenta in 12/24 Septembrie 1873.

Nr. 1933 sc.

Concursu.

Devenindu din fundatiunea Francoisu-Losefin'a unu stipendiu de 50 fl. v. a. meritulu pentru gimnasisti séu realisti; ier' din fundatiunea Mogaiana unulu de 100 fl. v. a. pentru ascultatori la vre-o academia din patria, — se escrie pentru conferirea loru concursu.

Competitorii suntu provocati a-si substerne cererile sele instruite cu atestatu de botediu, ca suntu de religiunea gr. or.; cu testimoniulu scolasticu despre sporiulu facutu in studii, precum si cu atestatu de paupertate — la consistoriulu archidiececanu, celu multu pana in 10 Noemvrie a. c. st. vechiu.

Totu odata se insamna, ca stipendiele acestea se voru conferi numai aceloru tineri, cari pre langa conditiunile generali susu numite voru satisfacere si recerintiei prescise de sinodulu archidiececanu din an. 1871 sub Nr. 120 alu protocolulu.

Sabiit, 12 Octobru 1873.

Consistoriulu archidiececanu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunilor invetiatoresci devenite in vacantie, din Prototpresbiteratulu Ilici, sa escrie concursu pana la 31 Octobru a. c.

1. Iliá opidu cu salariu 200 fl. casa gradina si lemne.

2. Booz 100 fl. 5 ferdele bucate, casa gradina si lemne.

3. M. Bretea 60 fl. 100 ferdele bucate casa, gradina si lemne.

4. Bacea 45 fl. 45 ferdele bucate casa gradina, si lemne.

5. Fuies-Begara 100 fl. 60 ferdele „ casa „

6. Glod-Gilesci 140 fl. — „ „ „

7. Ulesiu 50 fl. si unu jugeru pamentu.

8. Visca 100 fl. 70 ferdele bucate casa gradina si lemne.

Doritorii de a ocupa vre-un'a din acestea statiuni, suntu poltiti ase adresá la subscrisulu Inspectoratu scolaru districtualu, pana la terminulu mai susu amintitu.

Iliá 15 Octobru 1873

In contielegere cu Comitetele parochiale.

Ioane Orbonaslu

Protop. si Insp. scol. distr.

Concursu.

Pentru statiunea parochiale devenita prin mortea parochului localu in vacantie se deschide concursu pana la 18 Novembre 1873.

Emolumentele suntu:

a, Din cass'a alodiala 180 fl. v. a. pe anu

b, 2 fenatie de 3 cara fenu

c, 1 di de lucru.

d, obicinutele venite stolare care tote aducu unu venitu anualu de 346 fl. v. a, computandu-se laolalta.

Doritorii de acesta statiune sa-si tramitie cererile lor pregatite in sensulu Statutulu organicu pana la diu'a susu scrisa la subscrisulu.

Orastia in 18 Octob. 1873.

In contielegere cu Comitetele parochiale.

N. Popovicu

Protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei gr. or. romane din Harau class'a a III-a prototpresbiteratulu Iosgiului I, se deschide concursu pana in 15 Noamvrie a. c. st. v.

Emolumentele suntu: cuartiru naturalu cu doue gradini de legumi, 1/4 jugeru pamentu aratoriu, stol'a usuata, si dela 90 famili cate o ferdela mare de cucuruza sfermitu, care tote computate in bani, dau unu venitu anualu de 260 fl. v. a.

Cei ce voiescu a concurge, au se substerne subscrisulu petitiunile lor, pana la terminulu susu numitu.

Hondolu 6 Octobru 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Basiliu Piposiu,

(3—3)

Protopres.

Concursu.

Spre ocuparea vacantei parochii gr. or. din comun'a Corbi protopopiatulu Fagarasiului II-le se escrie prin acest'a concursu.

Emolumentele suntu:

Venitulu epatrafirulu dela 76 famili o di de lucru de tota casa si unu caru de lemne de tota casa.

Cei care dorescu a concura la dis'a statiune, au de a-si ascerne documentele necesarie in sensulu „statutulu organicu“ la Sc. protop. in Avrigu pana in 26 Oct. 1873.

Avrigu 10 Octomvrie 1873.

Comitetulu parochialu in contielegere cu administr. prot.

(3—3)

Vasilu Maosimu,

Edictu.

Paraschiv'a Ioanu Band'a din Sasausiu in tractulu Noerichiu Cincu-mare care a parasitu pre barbatulu ei legitimu Mateiu Florea dela Ilimbavu in repetite renduri, iera acum de mai multu ca unu anu cu tota averea ei la barbatu avuta, catu nu se mai scl de loculu ubicatiunei ei, se citedia prin acest'a a se infatisia inaintea subscrisulu foru matrimoniale in restimpu de unu anu si o di, caci la din contra si in absentia ei se va da hotariro de divortiu la cererea barbatulu ei. —

Noerichiu in 1 Sept. 1873.

Forulu matrimoniale gr. res. alu tractulu Noerichiu-Cincu mare.

G. Maioru,

adm. ppsc.

(3—3)